

PRAKSISOVERSIGT · OBLIGATIONSRET

Praksisoversigt over kaution (gyldighed, kautionistens hæftelse og frigørelse)

Gyldighed, hæftelsens omfang, frigørelse, forældelse og regres – fra § 48-reformen til Højesterets DLR-dom

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 54 afgørelser · 2001-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kaution er tredjemands accessoriske hæftelse for hovedskyldnerens gæld, og retsstillingen bestemmes af tre lag: den almindelige obligationsretlige kautionslære, den lovbestemte forbrugerbeskyttelse ved kaution uden for erhvervsforhold i [lov om finansiel virksomhed § 48](#) (udvidet til realkredit ved [§ 53 a](#)) og det aftaleretlige sikkerhedsnet i [aftalelovens § 36](#), jf. [§ 38 c](#). Praksis er koncentreret to steder: domstolene afgør accessorietet, forfald, forældelse og de indbyrdes forhold mellem kautionister, mens Det Finansielle Ankenævn har udviklet en meget righoldig praksis om tilsidesættelse af privatkautioner, der står i misforhold til kautionistens økonomi. Oversigten kortlægger mønstrene fra Højesterets dom af 27. august 2024 om forældelse af selvskyldnerkaution for et realkreditpantebrev, over landsretternes praksis om meddelelsesfrister og medkautionisters regres, til nævnspraksis om § 48's oplysnings- og meddelelsespligter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Kreditor kan først rette krav mod en selvskyldnerkautionist, når kreditor har et aktuelt, uopfyldt krav mod hovedskyldneren; for pantebreve i fast ejendom kræver det, at restgælden er opsagt eller forfaldet (Højesteret 27. august 2024).
- 02** Forældelsesfristen over for kautionisten regnes efter [forældelseslovens § 11](#) fra kautionskravets forfald – ved selvskyldnerkaution misligholdelsestidspunktet, ved simpel kaution og tabskaution først når hovedmandens manglende betalingsevne er konstateret.
- 03** Hovedkravet og kautionskravet forældes hver for sig og kan forældes på forskellige tidspunkter; landsretspraksis før Højesterets dom var delt om, hvorvidt udskydelsen i [forældelseslovens § 2, stk. 5](#) også gælder kautionisten.
- 04** En privat kautionsforpligtelse kan tilsidesættes helt eller delvis, hvis den står i misforhold til kautionistens økonomi, jf. [§ 48, stk. 10](#) – vurderingen foretages på stiftelsestidspunktet ud fra både formue og betalingsevne.
- 05** Ved beskedne indtægter lægges der efter forarbejderne alene vægt på formueforholdene; nævnspraksis nedsætter typisk kautionen til kautionistens nettoformue eller friværdis på stiftelsestidspunktet.

- 06 En indtægt, der uundgåeligt bortfalder netop når kautionen bliver aktuel – fx løn som medhjælpende ægtefælle i hovedskyldnerens virksomhed – må ikke indgå i vurderingen af kautionistens bæreevne.
- 07 Sondringen mellem privat kaution og erhvervskaution er afgørende: § 48 gælder kun kaution uden for erhvervsforhold, mens erhvervskaution alene beskyttes af 6-månedersreglen i § 47.
- 08 Kaution for »gammel gæld« er ikke i sig selv ugyldig, men bliver delvis uforbindende, hvis kautionisten ikke blev oplyst om, at kreditten allerede var udnyttet.
- 09 Overgang fra meddebitor til kautionist for den samme gæld forringer ikke kautionistens stilling og udløser derfor hverken ugyldighed eller erstatningsansvar.
- 10 Forsømmes 3-månedersmeddelelsen efter § 48, stk. 6, begrænses hæftelsen efter stk. 7, og kravet tabes efter stk. 8 i det omfang regressen mod låntageren er forringet – bevisbyrden for forringelsen påhviler reelt kautionisten.
- 11 En aftalt meddelelsesfrist i selve kautionsaftalen kan efter sin ordlyd være en egentlig fristregel, så kautionen bortfalder ved fristoverskridelse uanset om kautionisten har lidt tab (Østre Landsret 25. februar 2025).
- 12 En kautionist, der selv ejer og styrer hovedskyldneren og derfor kender misligholdelsen, får normalt ikke medhold i, at forsinket påkrav har forringet hans stilling.
- 13 Kautionserklæringens ordlyd – »er eller bliver skyldig« og forhåndssamtykke til henstand – afgør, om senere forhøjelser og forlængelser af engagementet er omfattet af kautionen.
- 14 Kreditor kan ikke ensidigt forrykke medkautionisternes indbyrdes forhold; frigives den ene kautionist, kan den anden kun kræves for sin andel (Vestre Landsret 18. februar 2025).
- 15 Kautionistens indfrielse medfører subrogation, ikke erhvervelse af fordringen ved overdragelse, og [konkurslovens § 42, stk. 3](#) spærrer derfor ikke for modregning – men kun med det faktisk betalte beløb (Højesteret 6. november 2020).
- 16 Gældssanering af hovedskyldneren berører ikke kreditors krav mod kautionisten, jf. [konkurslovens § 226, stk. 3](#).
- 17 Omstødes hovedskyldnerens betaling, genopstår kautionsforpligtelsen for det tilbageførte beløb.

§ 1 Kautionsformerne og det accessoriske hæftelsesprincip

Kaution er et løfte fra tredjemand om, at hovedskyldnerens forpligtelse bliver opfyldt. Hæftelsen er **accessorisk**: den forudsætter et gyldigt og aktuelt hovedkrav, og den kan ikke gøres gældende videre end hovedforholdet berettiger. Forarbejderne til [forældelseslovens § 11](#) beskriver skillelinjen mellem kautionsformerne præcist:

Ved selvskyldnerkaution, hvor kautionistens forpligtelse indtræder straks ved hovedmandens misligholdelse over for kreditor, skal fristen således regnes fra misligholdelsestidspunktet. Ved simpel kaution og tabskaution, hvor kautionistens forpligtelse først indtræder, når det er godtgjort, at hovedmanden ikke kan betale, skal fristen regnes fra dette tidspunkt.

Kvalifikationen af løftet er derfor ikke akademisk – den afgør både hvornår kravet kan rejses, og hvornår det forældes. [Betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen](#) formulerer det som, at kravet ved selvskyldnerkaution kan fremsættes ved hovedmandens misligholdelse, mens kreditor ved simpel kaution skal have foretaget udtømmende retsforfølgning mod hovedmanden, inden kautionen kan gøres gældende.

Domstolene fortolker kvalifikationen ud fra erklæringens ordlyd. I [BS-54170/2023-OLR](#) gjorde kreditorerne principalt gældende, at der var tale om simpel kaution, men Østre Landsret lagde efter ordlyden af aftalens punkt 2.1 til grund, at der var tale om **selvskyldnerkaution** – se [BS-54170/2023-OLR](#). Sø- og Handelsretten har tilsvarende måttet afgrænse kaution over for garanti-lignende indeståelser: i [H-1-03](#) fandt retten, at tre tidsbegrænsede garantier var **selvskyldnerkautioner**, og at tidsbegrænsningen alene angik forpligtelsens omfang – ikke en frist for at rejse kravet. I [H-0126-99](#) var spørgsmålet, om en indeståelse for at tilgodehavender ville indgå, var en ubetinget garanti eller en betinget garanti, der krævede udtømmende retsforfølgning; et flertal nåede frem til, at der var tale om en ubetinget garanti.

I den anden ende af spektret ligger den selvstændige **anfordringsgaranti**, hvor betalingspligten er løsrevet fra det underliggende forhold. I [BS-42305/2022-SHR](#) om en moderselskabsgaranti for solcellemoduler til 7,2 mio. USD frifandt Sø- og Handelsretten garanten, fordi garantiens ordlyd ikke utvetydigt angav, at der var tale om en anfordringsgaranti. Uklarhed fortolkes altså til fordel for den accessoriske hovedregel.

Endelig kan kautionsløftet være ugyldigt af selskabsretlige grunde. I [P-76-10](#) fandt skifteretten to selvskyldnerkautioner og en pantsætningserklæring ugyldige, fordi dispositionerne lå uden for selskabets formål og alene tilgodeså majoritetsaktionærens øvrige selskaber, og banken burde have indset det.

LOV	Forældelsesloven § 11	
PRAKSIS	Landsretten · Landsret frifinder kautionist på grund af kreditors manglende overholdelse af meddelelsesfrist	25.02.2025
	Sø- og Handelsretten · Sag om fortolkning af garanti vedrørende solcellemoduler – Anfordringsgaranti?	09.01.2024
	Sø- og Handelsretten · Ugyldig kaution og pantsætning: Manglende undersøgelse af formålsbestemmelse og tilsidesættelse af minoritetsaktionærers interesser	13.08.2013
	Sø- og Handelsretten · Sag om fortolkning af tidsbegrænset garanti – Selvskyldnerkaution vs. simpel kaution – Passivitet	02.04.2004
	Sø- og Handelsretten · Sag om fortolkning af indeståelseserklæring ved aktieoverdragelse: Betinget garanti vs. simpel kaution	06.11.2001

Den lovbestemte forbrugerbeskyttelse: § 48's pligtkatalog og dets sanktioner

[Lov om finansiel virksomhed § 48](#) regulerer kaution **uden for erhvervsforhold** for lån og kreditter ydet af et pengeinstitut. Bestemmelsen fik sin nuværende affattelse ved **lov nr. 1490 af 23. december 2014** (om bl.a. erstatningsansvar ved handlinger i strid med god skik-reglerne og forbrugerbeskyttelse ved kaution), hvor § 48

blev nyaffattet med virkning fra 1. juli 2015. Ændringen samlede reglerne ét sted: de krav om kaution, der hidtil stod i god skik-bekendtgørelsen, blev flyttet op i loven og gjort civilretligt sanktionerede.

Det nugældende pligt-katalog kan opstilles således:

Bestemmelse	Pligt	Retsvirkning ved forsømmelse
stk. 1	Afbalanceret information om kautionens indhold og risici + udlevering af debtors årsopgørelse, tre lønsedler eller seneste årsregnskab	–
stk. 2	–	Kautionen kan kun gøres gældende, hvis kautionisten på anden vis havde et forsvarligt grundlag for at bedømme risikoen
stk. 3	Papir eller andet varigt medium	Aftalen kan ikke gøres gældende
stk. 4	Hæftelsesloft = hovedstol/kreditmaksimum ved aftalens indgåelse	Krav derudover kan ikke rejses
stk. 5	Årlig skriftlig meddelelse om gældens størrelse	– (ingen udtrykkelig sanktion)
stk. 6	Meddelelse om restance senest 3 måneder efter forfald – og ved henstand uden kautionistens samtykke	Se stk. 7-8
stk. 7	–	Hæftelsen begrænses til gælden opgjort 3 måneder før meddelelsen
stk. 8	–	Kravet tabes, i det omfang regressen mod låntageren er forringet
stk. 9	Automatisk bortfald efter 10 år (5 år ved variabel kredit/lån uden fast forfald)	Kautionen bortfalder, medmindre den er gjort gældende forinden
stk. 10	–	Aftalen kan tilsidesættes helt eller delvis ved misforhold til kautionistens økonomi
stk. 11	Stk. 1-10 gælder tilsvarende for trejemandspant uden for erhvervsforhold	–

Stykke-nummereringen er en fælde ved læsning af ældre praksis. Før 2015 var 3-måneders-meddelelsen § 48, stk. 1, virkningen stk. 2, bortfaldsreglen stk. 6 og den årlige meddelelse stk. 7. Nævnsafgørelser fra før reformen, der taler om »§ 48, stk. 7«, angår derfor den **årlige** meddelelse – se fx [321/2010](#) og [41/2009](#).

Ved [§ 53 a, stk. 1](#) blev beskyttelsen udvidet til **realkreditinstitutter** for så vidt angår § 48, stk. 1-8, 10 og 11. Forarbejderne begrundes både udvidelsen og de to undtagelser:

Det foreslås med § 53 a, stk. 1, at den foreslåede § 48, stk. 1-8 og stk. 10-11, skal finde tilsvarende anvendelse på realkreditinstitutter, fordi en kautionist som udgangspunkt har behov for samme beskyttelse, uanset om der kautioneres for et lån i et penge- eller i et realkreditinstitut.

10-årsbortfaldet i stk. 9 gælder ikke realkreditlån, fordi disse lån er lange og uopsigelige fra instituttets side, og hæftelsesloftet i stk. 4 er fraveget i [§ 53 a, stk. 2](#), når den pantsatte ejendom bebos af både kautionist og låntager, og kautionisten udtrykkeligt er oplyst om, at hæftelsen kan overstige hovedstolen. Begrundelsen er, at kaution

i den situation ofte er et alternativ til at være meddebitor. Hæftelsesloftet i stk. 4 håndhæves i øvrigt konkret: i [272/2011](#) tilbagebetale sparekassen 4.773,15 kr., fordi indfrielsesbeløbet oversteg det aftalte maksimum.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 1-11	Lov om finansiel virksomhed § 53a, stk. 1, 2
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
	Det finansielle ankenævn · Tvist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	18.11.2009

§ 3 Privat kaution eller erhvervskaution – den afgørende sondring

§ 48 gælder kun kaution »uden for erhvervsforhold«. Falder kautionen inden for erhverv, er den eneste lovbestemte beskyttelse [§ 47](#), hvorefter pengeinstituttet ved restance skal give kautionisten meddelelse senest **6 måneder** efter forfald, og ved undladelse taber sit krav i det omfang regressen er forringet.

Afgrænsningen beror på kautionistens tilknytning til hovedskyldneren, ikke på kautionsbeløbets størrelse:

- **Ejer/ledelse = erhverv.** I [2/2003](#) blev klagen afvist, fordi eneanpartshaveren og hendes i selskabet ansatte ægtefælle begge udøvede deres erhverv gennem selskabet. Tilsvarende i [637/2010](#), hvor ansættelse i selskabet, ejerskab af et søsterselskab og udlån til selskabet tilsammen gav en erhvervsmæssig interesse.
- **Hverken ejer eller medejer = privat.** I [88/2018](#) fastslog nævnet, at der var tale om **privat** kaution, fordi klageren hverken var ejer eller medejer af ægtefællens tøjforretning – uanset hvad de indledende forretningsplaner anførte. Sparekassen havde derfor med urette registreret engagementet som erhvervskaution og undladt de årlige meddelelser. Samme resultat i [294/2014](#), hvor klagen blev realitetsbehandlet, fordi kautionisten ikke selv ejede selskabet.
- **Kvalifikationen kan være afgjort andetsteds.** I [131/2017](#) havde skifteretten og Vestre Landsret allerede fastslået, at kautionen var erhvervsmæssig i henhold til § 47, og nævnet afviste derfor at behandle spørgsmålet igen.

I erhvervskautionsforhold er retsstillingen mærkbart hårdere. Østre Landsret slog i [BS-8278/2022-OLR](#) fast, at den dagældende kautionsbekendtgørelse ikke fandt anvendelse, netop fordi selvskyldnerkautionen var indgået som led i erhvervsudøvelse, og at der af samme grund ikke var grundlag for ugyldighed efter [aftalelovens § 31](#), [§ 33](#) eller [§ 36](#).

At kaution fra ejerkredsen er normen i erhvervsforhold, fremgår også af tilsynets egen vejledning. Finanstilsynet anfører i [vejledning om finansiering af udlejningsejendomme og ejendomsprojekter, afsnittet om kautioner](#), at ejere af selskaber som udgangspunkt bør hæfte som selvskyldnerkautionister »enten ubegrænset eller med mindst de beløb, som deres økonomi giver dem mulighed for at betale«.

Endelig kan forbrugerkvalifikationen have processuel betydning. I [BS-16186/2021-HJR](#) angik tvisten, om en værnetingsklausul i en driftskreditaftale var bindende for en i Schweiz bosat kautionist, der gjorde gældende, at han skulle anses som forbruger efter Lugano-konventionen.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 47	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 1
-----	--	--

PRAKSIS	Højesteret · Gyldigheden af en værnetingsklausul efter Lugano-konventionen i sag om kautionsforpligtelse	11.10.2021
	Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist	17.08.2023
	Det finansielle ankenævn · Hæftelse som kautionist for tidligere ægtefælles virksomhed ansat som privat kaution	09.11.2018
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution da spørgsmålet om privat- eller erhvervs karakter allerede var afgjort af domstolene	11.09.2017
	Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for erhvervslån trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og dårlig privatøkonomi	21.09.2016
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for selskabsgæld grundet erhvervsmæssig tilknytning	07.05.2012
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for selskabsgæld da kautionisterne ansås for erhvervsdrivende	03.06.2003

Misforhold til kautionistens økonomi – § 48, stk. 10 og aftalelovens § 36

Den praktisk vigtigste ugyldighedsgrund er misforholdet mellem kautionsbeløbet og kautionistens økonomi. Før 2015 hvilede resultatet alene på [aftalelovens § 36](#); efter reformen er hjemlen [§ 48, stk. 10](#).

De almindelige bemærkninger til **lov nr. 1490 af 23. december 2014** refererer den ledende dom, U 2010.1628H, hvor Højesteret nedsatte to forældres kaution på 750.000 kr. til 350.000 kr. svarende til friværdien i huset:

Hertil kommer misforholdet mellem kautionsforpligtelsens omfang og kautionisternes beskedne økonomi. [...] Deres aktuelle og fremtidige økonomiske formåen indebar, at der ikke var nogen realistisk udsigt til, at de ville kunne komme i nærheden af at kunne opfylde en kautionsforpligtelse på 750.000 kr.

Forarbejderne understreger, at lovfæstelsen er en **stramning** i forhold til domstolspraksis, hvor nedsættelsen skete efter en samlet vurdering af flere momenter:

Med den foreslåede lovfæstelse skal kautionen tilsidesættes helt eller delvist, alene hvis der foreligger et misforhold mellem kautionens størrelse og kautionistens økonomi.

Vurderingsnormen er ligeledes beskrevet i forarbejderne: der ses på **både formue og betalingsevne**, bedømt på tidspunktet for kautionens indgåelse. Har kautionisten kun beskedne indtægter, bør der alene lægges vægt på formueforholdene; ved større indtægter eller udsigt til indtægtsstigninger indgår fremtidige indtægter, og formuen vejer tilsvarende mindre.

Det Finansielle Ankenævns praksis viser tre udfald:

1. Fuld ugyldighed. I [40/2019](#) blev en kaution på op til 500.000 kr. tilsidesat i sin helhed. En social- og sundhedsassistent med 21.000 kr. i månedsløn, ingen formue og forsørgerpligt over for to børn havde ikke den fornødne økonomi; et mindretal ville nøjes med at nedsætte til 50.000 kr.

2. Delvis tilsidesættelse – typisk til nettoformuen eller friværdien. I [128/2013](#) blev kautionen nedsat til klagerens (negative) nettoformue i august 2010. I [1250/2009](#) blev en forhøjet kaution på 525.000 kr. nedsat til den faktiske friværdi i kautionistens ejendom, fastsat ved sagkyndig vurdering. I [335/2020](#) blev 300.000 kr. skønsmæssigt nedsat til 150.000 kr., og nævnet formulerede et principielt kritikpunkt: sparekassen havde

medregnet klagerens indtægt som **medhjælpende hustru** i ægtefællens virksomhed, selv om instituttet burde have indset, at netop denne indtægt uundgåeligt ville bortfalde i den situation, hvor kautionen blev aktuel.

3. Delvis tilsidesættelse rettet mod en senere forhøjelse. I [228/2021](#) opretholdt nævnet kautionerne fra 2011 – hvor klageren gik fra at være solidarisk meddebitor til subsidiært hæftende kautionist og altså ikke fik forøget sin risiko – men tilsidesatte forhøjelsen fra 2012 på 100.000 kr. som ugyldig efter [aftalelovens § 36](#), fordi banken ikke havde dokumenteret klagerens økonomi på forhøjelsestidspunktet.

På realkreditområdet illustrerer [119/2022](#) både [§ 53 a](#) og den kreative retsfølge: en 18-årig studerende havde i 2007 kautioneret for samlevers tillægslån på 376.000 kr. og i 2016 skrevet under igen. Et flertal (3-2) nedsatte kautionen til 200.000 kr., omdannede den til en **delkaution**, der løbende reduceres med afdragene og senest bortfalder 1. januar 2038, og modregnede allerede afdragene ca. 100.000 kr. – alt med hjemmel i [aftalelovens § 36](#), jf. [§ 38 c](#), og principperne i [§ 48, stk. 10](#).

Kontrasten til retstilstanden før 2015 er tydelig. I [236/2005](#) udtalte nævnet, at selv om kautionen måtte stå i misforhold til klagerens økonomi, medførte det ikke i sig selv, at banken var afskåret fra at gøre kravet gældende, og at overtrædelse af god skik-reglerne hørte under Finanstilsynet – samme betragtning som i [541/2009](#). Efter lovfæstelsen i stk. 10 er misforholdet i sig selv tilstrækkeligt.

Endelig viser [294/2014](#), at en solid indkomst – dér 600.000 kr. årligt – bærer en kaution på ca. 686.000 kr. begrænset til hovedstol plus tre års renter, og [272/2011](#), at en nettoformue på 1,5-1,9 mio. kr. udelukker misforhold. Samme sag fastslår, at de særlige kautionistregler **ikke** finder anvendelse, når kautionisten i stedet selv optager lånet som debitor og videregiver provenuet til tredjemand.

LOV

[Aftaleloven § 36, stk. 1](#)[Aftaleloven § 38c, stk. 1](#)[Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 10](#)[Lov om finansiel virksomhed § 53a](#)

PRAKSIS

Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi	22.12.2022
Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån	20.09.2022
Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold	11.06.2021
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	03.10.2019
Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for erhvervslån trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og dårlig privatøkonomi	21.09.2016
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomiske formåen og negativ nettoformue	10.06.2014
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværddi	07.03.2011
Det finansielle ankenævn · Klager fastholdt på kautionsforpligtelse trods indsigelser om gammel gæld og frigivelse af medkautionist	29.03.2010
Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelse om økonomisk misforhold ved selvskyldnerkaution for ægtefælles erhvervskredit	11.04.2006

Oplysningspligten, »gammel gæld« og de klassiske ugyldighedsindsigelser

§ 48, stk. 1 kræver, at pengeinstituttet sikrer sig, at kautionisten er tilstrækkeligt informeret, herunder med en **afbalanceret beskrivelse af risici**, og at der med debtors samtykke udleveres årsopgørelse, tre lønsedler eller seneste årsregnskab. Efter [stk. 2](#) kan kautionen alligevel gøres gældende, hvis kautionisten på anden vis havde et forsvarligt grundlag for at bedømme risikoen.

I nævnspraksis er **det underskrevne aftalegrundlag** normalt afgørende. Har kautionisten kvitteret for modtagelse af kautionspjecen og debtors økonomiske oplysninger, lægges det til grund, at informationspligten er opfyldt – se [143/2015](#), [318/2012](#) og [226/2019](#), hvor det ikke ændrede noget, at underskriften blev afgivet på kautionistens bopæl. Omvendt har nævnet kaldt det »meget uheldigt«, når kautionserklæringer ikke underskrives i instituttet, men blot indhentes af debitor selv – uden at det i [122/2002](#) førte til tilsidesættelse.

Kaution for »gammel gæld« er den indsigelse, der oftest fører til delvis frigørelse. Udgangspunktet er, at kaution for allerede stiftet gæld ikke i sig selv er ugyldig – [143/2015](#), [365/2020](#) og [541/2009](#), hvor nævnet bemærkede, at brancheretningslinjerne fraråder det, men at en overtrædelse ikke i sig selv medfører ugyldighed. Afgørende er **oplysningen**:

- I [238/2013](#) blev kautionen kun bindende for den uudnyttede del af kreditudvidelsen (1.000.000 kr. minus 835.993,74 kr. = 164.006,26 kr.), fordi klageren ikke var oplyst om, at driftskrediten allerede var trukket.
- I [165/2005](#) blev hæftelsen begrænset til 90.000 kr., fordi 330.000 kr. af provenuet reelt gik til at nedbringe eksisterende gæld hos samme sparekasse, uden at dette fremgik af dokumenterne.
- Modsat i [318/2012](#) og [64/2004](#), hvor kautionisterne var bekendt med, at der blev kautioneret for allerede stiftet gæld.

En tilbagevendende variant er **overgang fra meddebitor til kautionist** ved samlivsophør eller skilsmisse. Her afvises indsigelserne konsekvent, fordi kautionisten ikke stilles ringere end før: [372/2010](#), [66/2014](#) og – for så vidt angår kautionerne fra 2011 – [228/2021](#).

De klassiske aftaleretlige ugyldighedsgrunde påberåbes rutinemæssigt, men fører sjældent alene til resultatet. [Aftalelovens § 31](#) om udnyttelse af manglende indsigt eller afhængighedsforhold og [§ 33](#) om almindelig hæderlighed blev afvist i bl.a. [372/2010](#), [143/2015](#) og [314/2004](#) samt af Østre Landsret i [BS-8278/2022-OLR](#). I byretsdommen [BS-20565/2020-LYN](#) blev tilsvarende indsigelser efter §§ 31, 33 og 36 heller ikke taget til følge.

Uden for pengeinstitutsektoren har Forbrugerombudsmanden anlagt en parallel linje. I sagen om en forbrugslånsvirksomhed, der lod en førtidspensionist og eneforsørger kautionere uden overhovedet at vurdere kautionistens økonomi, fandt Forbrugerombudsmanden en overtrædelse af den obligationsretlige loyalitetsforpligtelse og [markedsføringslovens § 3, stk. 1](#), og konkluderede, at kautionsaftalen skulle tilsidesættes efter [aftalelovens § 38 c](#), jf. [§ 36](#), med krav på tilbagebetaling af de opkrævede beløb – se [afgørelsen af 21. februar 2023](#).

Endelig gælder § 48 efter [stk. 11](#) tilsvarende for **tredjemands pant** uden for erhvervsforhold. Før udvidelsen i 2015 var retsstillingen omstridt: i [121/2010](#) gjorde banken netop gældende, at § 48 ikke fandt anvendelse på tredjemands pant – en indsigelse, der efter reformen ikke længere kan gøres.

LOV

[Aftaleloven § 31](#)[Aftaleloven § 33](#)[Aftaleloven § 38c, stk. 1](#)[Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 1, 2, 11](#)

PRAKSIS	Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist	17.08.2023
	Byretten · Sag om selvskyldnerkaution: Forældelse og gyldighed af kautionserklæring	16.02.2022
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån	20.09.2022
	Det finansielle ankenævn · Krav om nedsættelse af gæld og indsigelse mod kautionsforpligtelse for gammel gæld	11.05.2021
	Det finansielle ankenævn · Kautionist for prioritetslån hæftede trods indsigelser om mangelfuld rådgivning og manglende opsigelse	22.01.2020
	Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for 100.000 kr. trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og kaution for gammel gæld	15.10.2015
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod selvskyldnerkaution for eks-konens realkreditlån afvist: Klager hæftede i forvejen for gælden	04.12.2014
	Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	24.04.2014
	Det finansielle ankenævn · Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning	07.03.2013
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter overgang fra meddebitor til selvskyldnerkautionist ved samlivsophør	07.10.2011
	Det finansielle ankenævn · Tvist om rådgivningsansvar og hæftelse ved tredjemandspantsætning af ejerpantskebrev til sikkerhed for svigersøns kassekredit	04.07.2011
	Det finansielle ankenævn · Klager fastholdt på kautionsforpligtelse trods indsigelser om gammel gæld og frigivelse af medkautionist	29.03.2010
	Det finansielle ankenævn · Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	15.12.2005
	Det finansielle ankenævn · Selvskyldnerkaution for søns lån trods dårlig økonomi og gentagne forhøjelser	20.04.2005
	Det finansielle ankenævn · Kautionister bundet af garanti for gæld overført fra konkursramt selskab til moderselskab	29.09.2004
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod gyldighed og omfang af selvskyldnerkaution for anlægslån	20.08.2002
	Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden tilsidesætter kautionsaftale grundet manglende vurdering af kautionistens økonomiske forhold	21.02.2023

§ 6 Ændringer i hovedforholdet: forhøjelse, henstand og forlængelse

Kautionisten hæfter for det, han har lovet – ikke mere. Men om en senere forhøjelse, forlængelse eller henstand er omfattet, afgøres først og fremmest af **kautionserklæringens ordlyd**.

Vestre Landsret tog stilling til dette i [BS-27355/2021-VLR](#). En hovedanpartshaver havde kautioneret for en erhvervskassekredit på 500.000 kr., der skulle indfries 1. august 2008; banken og direktøren forlængede kreditten til 1. august 2009 uden at orientere kautionisten. Landsretten fandt kautionisten fuldt bundet:

Kautionserklæringen, der angik erhvervsforhold, var efter sin ordlyd således ikke begrænset til den kreditaftale, som Virksomhed ApS havde indgået med Jyske Bank A/S.

Afgørende var dels, at erklæringen omfattede, hvad selskabet »måtte være eller blive« banken skyldig, dels at kautionisten havde givet **forhåndssamtykke til henstand** i selve erklæringen. Retten afviste også nedsættelse efter § 47, fordi regressen ikke var forringet: selskabet havde allerede overtrukket kreditten i august 2008

og gik konkurs i marts 2009. Samme resultat i byretsdommen [BS-9501/2019-VIB](#), hvor kautionisten som bestyrelsesformand og hovedaktionær var bekendt med forlængelsen.

I nævnspørgsmål er mønstret det samme:

- **Ny, højere kaution ophæver ikke den gamle.** I [105/2013](#) blev en kaution på 300.000 kr. fra 2008 ikke anset for bortfaldet, selv om der i 2010 blev underskrevet en ny erklæring på 650.000 kr. under væsentligt forringede økonomiske forhold; banken nedsatte selv kravet til de oprindelige 300.000 kr., og misforholdsvurderingen blev derfor knyttet til 2008.
- **Kreditors udvidelse af engagementet fritager ikke uden aftalt vilkår.** I [41/2009](#) havde en andelskasse udvidet en højskoles engagement med 2,2 mio. kr. kort før konkursen. Flertallet lagde vægt på, at det ikke var godtgjort, at kautionisten havde **betinget** sin kaution af, at der ikke blev ydet yderligere lån, og at kautionsvilkårene udtrykkeligt gav andelskassen ret til at afskrive panteprovenu efter frit valg. Samme betragtning i [321/2010](#).
- **Renteændringer følger hovedforholdet, hvis de har hjemmel i låneaftalen.** I [226/2019](#) var en rentestigning fra ca. 4,75 % til 7,75 % som følge af debitors udtræden af fordelsprogrammet omfattet af kautionen. Grænsen går ved vilkår, der ikke fremgår af det dokument, kautionisten har underskrevet: i [53/2005](#) hæftede kautionisten **ikke** for et misligholdesestillæg på 6 procentpoint, der alene fulgte af bankens generelle vilkår og ikke af gældsbeviset. Modsat i byretsdommen [BS-30794/2018-KBH](#), hvor en misligholdelsesrente på 16,25 % var gyldigt vedtaget, fordi kautionserklæringen selv henviste til bankens prisbog.

Bristede forudsætninger anerkendes sjældent. I [BS-31611/2022-ROS](#) og i ankesagen [BS-54170/2023-OLR](#) gjorde kautionisten gældende, at en mislykket obligationsudstedelse udgjorde en bristet forudsætning. Både byret og landsret afviste dette: låneaftalerne indeholdt ingen bestemmelse om, at tilbagebetalingspligten var betinget af obligationsudstedelsen. Tilsvarende i [50/2003](#), hvor bankens opsigelse af de pantsatte krydslivsforsikringer ikke frigjorde kautionisten, fordi forsikringerne var i kraft, da kautionen blev kaldt.

Mundtlige tilsagn om frigivelse kan i princippet frigøre kautionisten, men bevisspørgsmålet gør sagerne uegnede for nævnet: både [168/2006](#) og [536/2022](#) blev afvist, fordi afklaringen krævede parts- og vidneforklaringer. I [BS-30794/2018-KBH](#) fremhævede retten, at banken »på intet tidspunkt har meddelt Sagsøgte skriftlig frigivelse«.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 47	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 6	
PRAKSIS	Landsretten · Landsret frifinder kautionist på grund af kreditors manglende overholdelse af meddelelsesfrist		25.02.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit		08.06.2022
	Byretten · Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen		30.10.2023
	Byretten · Sag om kautionsforpligtelse og forældelse		30.06.2021
	Byretten · Selvskyldnerkaution: Omstødelse, virksomhedspant og misligholdelsesrenter		23.07.2019
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af sag om kautionshæftelse grundet bevisusikkerhed om mundtligt tilsagn om ophør		15.11.2023
	Det finansielle ankenævn · Kautionist for prioritetslån hæftede trods indsigelser om mangelfuld rådgivning og manglende opsigelse		22.01.2020
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold		27.02.2014

Det finansielle ankenævn · Kautionsistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
Det finansielle ankenævn · Tvist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	18.11.2009
Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kautionsansvar ved udtræden af selskab og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse	06.12.2006
Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet	23.06.2005
Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse ved ophør af livsforsikring på debitorerne efter misligholdelse	14.10.2003

§ 7 Meddelelses- og påkravsfrister – lovbestemte og aftalte

Kautionsretten opererer med to helt forskellige typer meddelelsesregler, og retsvirkningerne er markant forskellige.

Den lovbestemte model bygger på forringelse af regressen. Efter § 48, stk. 6 skal privatkautionisten have meddelelse om restance senest 3 måneder efter forfald – og også når instituttet giver henstand uden kautionists samtykke. Overskrides fristen, begrænses hæftelsen efter stk. 7 til den gæld, der ville have bestået, hvis alle ydelser var betalt indtil 3 måneder før meddelelsen, og efter stk. 8 tabes kravet »i det omfang dennes regreskrav mod låntageren er blevet forringet«. I erhvervsforhold gælder den parallelle 6-måneders-regel i § 47 med samme forringelseskriterium.

I praksis er forringelseskriteriet en tung byrde for kautionisten. Nævnet har flere gange konstateret en tilsidesættelse af meddelelsespligten uden at lade den føre til bortfald:

- I 88/2018 havde sparekassen fejlagtigt registreret kautionen som erhvervskaution og derfor undladt de årlige meddelelser om gældens størrelse; det kunne ikke føre til bortfald, da det ikke var godtgjort, at kautionists interesser var væsentligt forringet.
- I 321/2010 skyldtes den manglende årlige oversigt samme fejlregistrering; heller ikke her var det dokumenteret, at regresmulighederne var forringet.
- Vestre Landsret nåede samme resultat efter § 47 i BS-27355/2021-VLR.

Den årlige saldomeddelelse efter § 48, stk. 5 har ingen selvstændig sanktion i loven; opfyldelsen indgår som et bevismoment, jf. 272/2011.

Den aftalte model kan derimod være en egentlig fristregel. Det er hovedbudskabet i Østre Landsrets dom af 25. februar 2025, BS-54170/2023-OLR. Kautionsaftalens punkt 2.4 pålagde kreditorerne at underrette kautionisten om misligholdelse senest 30 hverdage efter sidste rettidige betalingsdag, idet ansvaret ellers bortfaldt. Kreditorerne gjorde gældende, at bestemmelsen kun var en loyalitetsforpligtelse med tabsbegrænsende funktion. Landsretten afviste dette:

Bestemmelsen i kautionsaftalens punkt 2.4 må forstås som en egentlig fristregel og ikke blot som en loyalitetspligt for kreditor til at underrette kautionisten ved debtors betalingsmisligholdelse, således at kreditor alligevel kan gøre kautionsaftalen gældende, i det omfang kautionists tab ikke er forøget som følge af den manglende overholdelse af tidsfristen i bestemmelsen.

Kautionisten blev frifundet fuldt ud, og kreditorerne blev pålagt 712.000 kr. i sagsomkostninger. Landsretten understregede indledningsvis, at der ikke var tale om kaution omfattet af lov om finansiel virksomhed, og at parterne var erhvervsdrivende – den aftalte fristregel virkede altså netop, hvor loven ikke gjaldt.

Afgørelsen skal læses sammen med byrettens modsatte resultat i en parallel sag om **samme** kautionsvilkår og samme långiverkreds: i [BS-31611/2022-ROS](#) konstaterede Retten i Roskilde ligeledes, at kautionen ikke var kaldt rettidigt, men fastholdt hæftelsen:

På baggrund af, at sagsøgte, der var ejer af debitor, selv var involveret i hele forløbet, herunder i forhandlingerne om forlængelse af lånet, og dermed var vidende om misligholdelsen fra begyndelsen, og da hans stilling som kautionist under disse omstændigheder ikke ses at være blevet forringet [...]

Mønstret er dermed: **er kautionisten selv herre over hovedskyldneren, slår forringelsesargumentet fejl** – men er fristbestemmelsen efter sin ordlyd absolut, kan den bære en frifindelse.

Endelig kan tilsidesættelse af processuelle underretningsregler også ramme kreditor. I [21309151/2014](#) var kautionisterne ved en fejl ikke indkaldt til tvangsauktionen efter [retsplejelovens § 564](#) og dermed afskåret fra at byde eller afværge auktionen; realkreditinstituttet erkendte fejlen, men nævnet afviste sagen, fordi tabsspørgsmålet krævede bevisførelse.

LOV	Lov om finansiel virksomhed § 47	Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 5-8
	Retsplejeloven § 564	
PRAKSIS	Landsretten · Landsret frifinder kautionist på grund af kreditors manglende overholdelse af meddelelsesfrist	25.02.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	08.06.2022
	Byretten · Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen	30.10.2023
	Det finansielle ankenævn · Hæftelse som kautionist for tidligere ægtefælles virksomhed ansat som privat kaution	09.11.2018
	Det finansielle ankenævn · Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet	28.05.2014
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	09.10.2012
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012

Accessorietet og forfald – hvornår kan kautionisten overhovedet kræves?

Kautionskravets forfald er styrende for hele retsstillingen: det bestemmer, hvornår kreditor kan modregne, hvornår kravet kan anmeldes, og hvornår forældelsen begynder.

Højesteret fastlagde princippet i dommen af 27. august 2024, [BS-6940/2024-HJR](#). Retten udtalte, at forarbejdernes bemærkning om, at fristen regnes fra hovedskyldnerens misligholdelse, skal forstås i overensstemmelse med **almindelige kautionsretlige principper**, og at det indebærer, at en kreditor kun kan rette krav mod en kautionist, når kreditor har et **aktuelt, uopfyldt krav** mod hovedskyldneren. For pantebreve i fast ejendom betyder det konkret, at kreditor først skal have opsagt pantebrevet over for hovedskyldneren og forlangt restgælden indfriet, og at en eventuel betalingsfrist skal være udløbet.

I sagen havde Husfinans ApS misligholdt en termin 1. marts 2009, men DLR Kredit valgte ikke at opsigte pantebrevet efter pantebrevsformular B, pkt. 9 a. Selskabets konkurs i januar 2010 gav heller ikke adgang til at forlange restgælden indfriet, jf. [tinglysningslovens § 42 b, nr. 5](#). Restgælden forfaldt derfor tidligst ved tvangsauktionen 24. november 2010, hvor ejendommen skiftede ejer (pkt. 9 f).

At kautionskravet er forfaldent, er også betingelsen for **modregning** i kautionistens indestående. I [321/2010](#) modregnede sparekassen 125.000 kr. på kautionistens lønkonto; nævnet fandt modregningen berettiget, fordi hovedengagementet på modregningstidspunktet var opsagt – uanset at bankens brev noget uklart havde talt om, at kautionen »med stor sandsynlighed« ville blive effektiv.

Kreditor har samtidig en **tabsbegrænsningspligt** ved realisation af sikkerheder, men bevisbyrden for tilsidesættelse ligger hos kautionisten. I [BS-7707/2022-HRS](#) havde Finansiell Stabilitet købt en pantebrevsportefølje ud af konkursboet til kurs 70,3; kautionisten hævdede, at porteføljen kunne være solgt over kurs 100, men retten lagde selskabets eget årsregnskab til grund, hvorefter flere pantebreve allerede var misligholdt, og fandt tabsbegrænsningspligten iagttaget. Vestre Landsret nåede samme resultat i [BS-31249/2022-VLR](#), hvor omfattende salgsbestræbelser for en mobil bar – annoncekampagne og mange visninger – betød, at der ikke var pligt til bortsalg på tvangsauktion efter [retsplejelovens § 538 a](#).

Endelig kan kreditors **passivitet** i princippet fortabe kravet, men tærsklen er høj. I [BS-8278/2022-OLR](#) fandt landsretten, at DLR Kredit ikke havde givet kautionisten særlig grund til at tro, at kravet var opgivet. I [53/2005](#) medførte otte års tavshed (1996-2004) heller ikke retsfortabende passivitet, fordi kautionisten var vidende om gælden fra en tidligere modregning – men rentekravet blev beskåret. Også i S- og Handelsrettens [H-1-03](#) blev en passivitetsindsigelse forkastet.

LOV	Retsplejeloven § 538a	Tinglysningsloven § 42b
PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev 27.08.2024 Landsretten · Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025 18.02.2025 Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist 17.08.2023 Sø- og Handelsretten · Sag om fortolkning af tidsbegrænset garanti – Selvskyldnerkaution vs. simpel kaution – Passivitet 02.04.2004 Byretten · Dom over selvskyldnerkautionist for restgæld efter realisation af pantebrevsportefølje i konkursbo 18.09.2023 Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge 14.02.2012 Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet 23.06.2005	

§ 9 Forældelse af kautionskrav – § 11 og DLR-sagens tre instanser

Forældelseslovens § 11 lyder: »Når en fordring er sikret ved kaution, bestemmes forældelsesfristen over for kautionisten efter de regler, der gælder for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren.« Bestemmelsen angår **fristens længde**, ikke uden videre dens begyndelsestidspunkt. Forarbejderne præciserer:

At kravet mod kautionisten forældes efter de regler, der gælder for hovedkravet, er desuden ensbetydende med, at fristen – uanset om hovedkravet er undergivet en 3-årig eller 10-årig forældelsesfrist – skal regnes fra kautionskravets forfaldstidspunkt.

Og videre, om betydningen af hovedkravets forældelse:

Bestemmelsen regulerer ikke spørgsmålet om betydningen af, at kravet mod hovedmanden forældes. På samme måde som efter gældende ret vil forældelse af kreditors krav mod hovedmanden indebære, at kautionsforpligtelsen bortfalder, medmindre der er indgået en gyldig aftale mellem parterne om, at kautionisten hæfter til trods for, at kravet mod hovedmanden forældes.

Baggrunden er gammel. [Betænkning nr. 174/1957 om ændring af reglerne om forældelse af gældsfordringer, s. 21](#) redegør for, at man under de fællesnordiske forhandlinger fravalgte en kortere kautionsforældelse, bl.a. fordi »det, der har interesse for kautionisterne, mere er underretning om, at misligholdelse har fundet sted, end en kort forældelse«. Samme drøftelse er videreført i [betænkning nr. 1460/2005](#).

Stridspunktet i nyere praksis har været, om udskydelsesreglen i [forældelseslovens § 2, stk. 5](#) – hvorefter fristen regnes fra det aftalte forfaldstidspunkt, når kreditor ikke udnytter en førtidig opsigelsesadgang – også gælder over for kautionisten. DLR-sagen gennemløb alle tre instanser med tre forskellige begrundelser:

Instans	Afgørelse	Bærende begrundelse
BS-20565/2020-LYN (16.02.2022)	Kautionisten dømt	Fristen løb først fra tvangsauktionen i 2010
BS-8278/2022-OLR (17.08.2023)	Kautionisten frifundet (2-1)	Fristen løb fra misligholdelsen 1.3.2009; § 2, stk. 5, gælder ikke kautionskravet
BS-6940/2024-HJR (27.08.2024)	Kautionisten dømt til at betale 1.428.191,82 kr.	Kreditor havde intet aktuelt, uopfyldt krav mod hovedskyldneren før tvangsauktionen

Landsrettens flertal – dommerne Alex Puggaard og Marc Walther Hansen – lagde vægt på, at kravene mod hovedskyldner og kautionist hviler på **forskellige aftalegrundlag**:

Selvom § 2, stk. 5, finder anvendelse på hovedkravet, indebærer dette ikke nødvendigvis, at § 2, stk. 5, finder anvendelse på kautionskravet, da kravet mod henholdsvis hovedskyldneren og kautionisten ikke hviler på samme aftalegrundlag.

Dommer Karen Hald dissenterede og fandt, at forarbejderne ikke indeholdt tilstrækkeligt klare holdepunkter for at fravige ordlyden af § 11.

Højesteret nåede samme resultat som byretten, men ad en anden vej: i stedet for at diskutere § 2, stk. 5, forankrede retten begyndelsestidspunktet i accessorieteten og [§ 2, stk. 1](#):

Den 10-årige forældelsesfrist for DLR Kredits kautionskrav mod A begyndte derfor tidligst at løbe efter dette tidspunkt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Kautionskravet mod A vedrørende restgælden var derfor ikke forældet den 20. maj 2020, hvor DLR Kredit anlagde sag mod A.

Finans Danmark var indtrådt som biintervenient og havde anført, at en modsat afgørelse ville tvinge realkreditinstitutter til straks at opsige lån ved enhver terminsrestance for at undgå forældelse over for kautionister – med flere tvangsauktioner og større tab til følge for både debitorer og kautionister.

Af de øvrige forældelsessager kan nævnes [BS-27355/2021-VLR](#), hvor fristen blev regnet fra den nye indfrielsesdato efter forlængelsen af kassekrediten (stævning udtaget 1. marts 2019, under 10 år efter), [BS-9501/2019-VIB](#), hvor fristen løb fra selskabets konkurs 23. marts 2009, og [BS-7707/2022-HRS](#), hvor 10-årsfristen efter [§ 6, stk. 1](#), jf. [§ 11](#), var suspenderet. Selvstændigt fra forældelsen virker den tidsmæssige begrænsning i [§ 48, stk. 9](#), som betænkning nr. 1460/2005 betegner som »ikke en egentlig forældelsesregel, men en lovbestemt tidsbegrænsning af kautionsforpligtelsen« – den regnes fra kautionsaftalens indgåelse og påberåbtes bl.a. af klageren i [131/2017](#).

LOV

[Forældelsesloven § 2, stk. 1, 5](#)
[Forældelsesloven § 6, stk. 1](#)
[Forældelsesloven § 11](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 9](#)

PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	27.08.2024
	Landsretten · Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist	17.08.2023
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	08.06.2022
	Byretten · Dom over selvskyldnerkautionist for restgæld efter realisation af pantebrevsportefølje i konkursbo	18.09.2023
	Byretten · Sag om selvskyldnerkaution: Forældelse og gyldighed af kautionserklæring	16.02.2022
	Byretten · Sag om kautionsforpligtelse og forældelse	30.06.2021
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution da spørgsmålet om privat- eller erhvervskarakter allerede var afgjort af domstolene	11.09.2017

Kautionisten i insolvens: eventualfordring, dividende, gældssanering og omstødelse

Når enten hovedskyldneren eller kautionisten bliver insolvent, aktiveres et sæt særlige regler.

Kautionskravet som eventualfordring. Så længe kautionen ikke er blevet aktuel, kan kreditor kun anmelde et betinget krav. Det illustreres af [BS-393/2006-SON](#), hvor kautionisten gik i betalingsstandsning 5. august 2005 og hovedskyldneren først 27. september 2005, mens kassekrediten i mellemtiden var blevet nedbragt betydeligt:

Den 5. august 2005, hvor Sagsøgeren gik i betalingsstandsning, kunne Sydbank A/S imidlertid kun anmelde sin kautionistfordring som en eventualfordring i kautionistens bo, jf. [Konkursloven § 147, stk. 2](#), idet kautionen på dette tidspunkt endnu ikke var blevet aktuel.

Retten fastslog videre, at [konkurslovens § 47, stk. 1, nr. 3](#) – som beskytter kreditors dividenderet mod afdrag fra medskyldnere modtaget senere end tre måneder før fristdagen – ikke omfatter den situation, hvor **hoveddebitor efter fristdagen i kautionistens bo nedbringer hovedfordringen**. Banken måtte derfor nedsætte sin anmeldelse fra 3.779.271,60 kr. til det reelle tab på 2.500.000 kr. med tillæg af renter.

Gældssanering. [Konkurslovens § 226, stk. 3](#) fastslår, at gældssaneringskendelsen ingen indflydelse har på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, der hæfter tillige med skyldneren. Reglen blev anvendt direkte i [143/2015](#), hvor datterens gældssanering ikke påvirkede moderens kautionshæftelse, og hvor det heller ikke gjorde kautionen ugyldig, at gældssaneringen fulgte kort efter kautionsstiftelsen. Se også [128/2013](#), hvor

kautionskravet netop blev aktuelt, efter at hovedskyldnerens gæld var nedsat til en dividende på 10,04 %. Emnet grænser op til [gældssanering](#).

Omstødelse genetablerer kautionen. I [BS-30794/2018-KBH](#) havde Doublezero ApS nedbragt kassekreditte med 750.000 kr. kort før konkursen; kurator fik betalingen omstødt, og banken tilbagebetalte beløbet til boet. Retten fandt banken berettiget til at forhøje kautionsfordringen tilsvarende – dels fordi beløbet (en godtgørelse efter [handelsagentlovens § 25](#) for opbygning af agenturgivers kundekreds) ikke var omfattet af bankens virksomhedspant, dels fordi kautionserklæringen tillod banken at opgive eller forringe sikkerheder uden kautionistens samtykke. Se nærmere om omstødelsesreglerne i [omstødelse-konkurs](#).

Overdragelse af fordringen til underkurs. I [29/2022](#) blev spørgsmålet rejst, om banken havde pligt til at tilbyde kautionisterne at indfri gælden til samme underkurs, som fordringen blev overdraget til tredjemand for; nævnet henviste spørgsmålet til realitetsbehandling, mens forhold afgjort ved retsforlig og fogedret blev afvist.

LOV	Konkursloven § 47, stk. 1	Konkursloven § 147, stk. 2	Konkursloven § 226, stk. 3
PRAKSIS	Byretten · Selvskyldnerkaution: Omstødelse, virksomhedspant og misligholdelsesrenter 23.07.2019 Byretten · Opgørelse af kautionskrav i insolvensbo ved nedbringelse af hovedfordringen 03.10.2007 Det finansielle ankenævn · Delvis afvisning af klage over kautionsforpligtelse og renteberegning efter retsforlig og udlæg 16.06.2022 Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for 100.000 kr. trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og kaution for gammel gæld 15.10.2015 Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomiske formåen og negativ nettoformue 10.06.2014		

§ 11 Regres, subrogation og forholdet mellem medkautionister

Kautionistens modstykke til hæftelsen er regressen mod hovedskyldneren og eventuelle medkautionister. Praksis viser, at regressen beskyttes både over for kreditor og over for konkursboet.

Subrogation ved indfrielse – ikke fordringskøb. Højesteret afgjorde i [BS-33202/2019-HJR](#) en direktørs og enejeers adgang til at modregne i selskabets konkursbo med den fordring, han havde erhvervet ved at indfri sin personlige selvskyldnerkaution. Konkursboet gjorde gældende, at han i realiteten havde købt fordringen til underkurs, mens han vidste, at selskabet var insolvent, og at [konkurslovens § 42, stk. 3](#) derfor spærrede for modregningen. Højesteret afviste dette:

Det fremgår af ordlyden af § 42, stk. 3, og dens forarbejder, at bestemmelsen alene gælder, når fordringen er erhvervet ved overdragelse eller retsforfølgning. Hvis fordringen er erhvervet ved indfrielse af skyldnerens gæld til tredjemand, vil forholdet normalt ikke falde ind under § 42, stk. 3.

Modregningsadgangen var dog begrænset til det **faktisk betalte** beløb: banken havde akkorderet gælden fra 1.379.550,37 kr. ned til 725.000 kr., og kun sidstnævnte kunne modregnes. Kravet om at modregne en betaling fra et andet af hans selskaber blev afvist, da koncernbetragtninger ikke kan bryde adskillelsen mellem juridiske personer.

Kreditor kan ikke forrykke medkautionisternes indbyrdes forhold. Det er kernen i Vestre Landsrets dom af 18. februar 2025, [BS-31249/2022-VLR](#). To medstiftere havde begge kautioneret som selvskyldnere for en købesum på 500.000 kr. Sælgerne fritog den ene mod betaling af 80.000 kr. og krævede herefter hele restgælden hos den anden – uden regresmulighed. Landsretten lagde til grund, at de to fra begyndelsen havde optrådt i

forening og hver med føje kunne påregne, at også den anden kom til at hæfte, og at forpligtelsen i det indbyrdes forhold skulle deles ligeligt. Herefter:

Kreditor kan ikke eftergive Vidne 1 restgælden og samtidig kræve, at Appellant skal betale hele restgælden uden mulighed for at gøre et regreskrav gældende mod Vidne 1. Kreditor kan derfor kun kræve, at Appellant betaler sin andel af gælden, det vil sige halvdelen.

Betalingspligten blev nedsat fra 283.454 kr. til 148.975 kr., og renterne blev tilsvarende kun beregnet af kautionistens egen andel.

Dommen skal sammenholdes med [541/2009](#), hvor banken havde frigjort den ene kautionist (sønnen), men fastholdt kravet mod faderen. Nævnet fandt, at bankens frigivelse alene betød, at banken gav afkald på sit eget krav, og at det ikke afskar faderen fra at gøre et regreskrav gældende internt mod sønnen – retsstillingen var derfor ikke forringet. Sondringen ligger i, om frigivelsen efter sit indhold også afskærer regressen: gør den det, må kreditor bære konsekvensen.

Kautionsvilkår kan indskrænke regressen i sikkerheder. I [41/2009](#) indeholdt kautionserklæringen vilkår om, at indbetalinger først nedbragte den usikrede del af gælden, og at andelskassen frit kunne afskrive panteprovenu – med den udtrykkelige konsekvens, at kautionisten ikke havde regresret i de pågældende sikkerheder. Nævnet accepterede vilkåret.

Regresforringelse som selvstændig indsigelse følger endelig af [§ 48, stk. 8](#) og [§ 47](#). Indsigelsen bliver dog kun effektiv, hvis kautionisten kan påvise, at han rent faktisk kunne have handlet anderledes – hvilket ikke lykkedes i [BS-27355/2021-VLR](#), [88/2018](#) eller [321/2010](#).

LOV

[Konkursloven § 42, stk. 3](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 47](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 8](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om modregning i konkursbo efter indfrielse af kautionsforpligtelse	06.11.2020
	Landsretten · Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025	18.02.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	08.06.2022
	Det finansielle ankenævn · Hæftelse som kautionist for tidligere ægtefælles virksomhed ansat som privat kaution	09.11.2018
	Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	14.02.2012
	Det finansielle ankenævn · Klager fastholdt på kautionsforpligtelse trods indsigelser om gammel gæld og frigivelse af medkautionist	29.03.2010
	Det finansielle ankenævn · Tvist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	18.11.2009

§ 12 Bevis, kompetence og forholdet til rådgiveransvaret

En stor del af kautionstvisterne afgøres reelt på bevisspørgsmål og kompetenceafgrænsning, og det er værd at kende mønstret, før en sag indbringes.

Det underskrevne aftalegrundlag er tungtvejende. Har kautionisten kvitteret for at have modtaget kautionspjecen og debtors økonomiske oplysninger, lægger nævnet dette til grund, jf. [143/2015](#), [294/2014](#)

og [335/2020](#). At vitterlighedsvidnerne muligvis ikke overværede underskriften, er uden betydning, når underskriftens ægthed ikke bestrides, jf. [372/2010](#).

Nævnet afviser sager, der kræver mundtlig bevisførelse. Det gælder både tvist om, hvad der blev sagt ved rådgivningsmødet ([121/2010](#)), påstået mundtligt frigivelsestilsagn ([168/2006](#), [536/2022](#)) og tabsopgørelse efter manglende auktionsindkaldelse ([21309151/2014](#)). Et mindretal ville af samme grund afvise [143/2015](#).

Domstolene henviser omvendt sager til nævnet. Flere af de refererede afgørelser er indbragt efter [retsplejelovens § 361, stk. 1](#) – bl.a. [236/2005](#), [372/2010](#) og [637/2010](#) – og nævnet behandler ikke spørgsmål, der allerede er materielt afgjort af domstolene, jf. [131/2017](#) og [29/2022](#). Har fogedretten derimod ikke foretaget en materiel prøvelse af kautionens gyldighed efter [retsplejelovens § 478](#), kan nævnet behandle sagen, jf. [318/2012](#).

Forholdet til det tilsynsretlige spor. Efter ældre praksis hørte overtrædelse af god skik-reglerne under Finanstilsynet og førte ikke i sig selv til civilretlig ugyldighed, jf. [236/2005](#) og [541/2009](#). Med 2014-reformen blev både kautionsreglerne flyttet ind i loven og erstatningsansvaret for god skik-overtrædelser tydeliggjort ved den samtidig indsatte [§ 43 a](#). Kautionsreglerne står i dag i loven – den gældende [bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder](#) indeholder derfor ikke længere de kautionsbestemmelser (§§ 21-22), som ældre nævnsafgørelser henviser til, mens den generelle pligt til at handle redeligt og loyalt fortsat følger af [§ 3](#).

Rådgivningssiden af kautionsforhold – bankens ansvar for mangelfuld rådgivning som selvstændigt erstatningsgrundlag – behandles nærmere under [bank-raadgivning](#), mens de generelle ugyldighedsregler er beskrevet i [aftalelov-31-38](#).

LOV	Lov om finansiell virksomhed § 43a	Retsplejeloven § 361, stk. 1	Retsplejeloven § 478
PRAKSIS	Det finansielle ankenævn · Afvisning af sag om kautionshæftelse grundet bevisusikkerhed om mundtligt tilsagn om ophør 15.11.2023		
	Det finansielle ankenævn · Delvis afvisning af klage over kautionsforpligtelse og renteberegning efter retsforlig og udlæg 16.06.2022		
	Det finansielle ankenævn · 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold 11.06.2021		
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution da spørgsmålet om privat- eller erhvervs karakter allerede var afgjort af domstolene 11.09.2017		
	Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for erhvervslån trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og dårlig privatøkonomi 21.09.2016		
	Det finansielle ankenævn · Kautionist hæftede for 100.000 kr. trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og kaution for gammel gæld 15.10.2015		
	Det finansielle ankenævn · Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet 28.05.2014		
	Det finansielle ankenævn · Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning 07.03.2013		
	Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for selskabsgæld grundet erhvervsmæssig tilknytning 07.05.2012		
	Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter overgang fra meddebitor til selvskyldnerkautionist ved samlivsophør 07.10.2011		
	Det finansielle ankenævn · Tvist om rådgivningsansvar og hæftelse ved tredjemandspantsætning af ejerpantebrev til sikkerhed for svigersøns kassekredit 04.07.2011		
	Det finansielle ankenævn · Klager fastholdt på kautionsforpligtelse trods indsigelser om gammel gæld og frigivelse af medkautionist 29.03.2010		

Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om kautionsansvar ved udtræden af selskab og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse	06.12.2006
Det finansielle ankenævn · Kautionistens indsigelse om økonomisk misforhold ved selvskyldnerkaution for ægtefælles erhvervskredit	11.04.2006

§ 13 Sammenfatning: syv spørgsmål der afgør kautionssagen

Kautionsretten kan i praksis reduceres til en tjekliste, hvor hvert svar flytter tyngdepunktet mærkbart.

1. Hvilken kautionsform? Selvskyldnerkaution kan kræves straks ved hovedmandens misligholdelse; ved simpel kaution og tabskaution først når manglende betalingsevne er konstateret. Kvalifikationen sker efter erklæringens ordlyd, jf. [BS-54170/2023-OLR](#) og [H-1-03](#).

2. Privat eller erhverv? Kun kaution uden for erhvervsforhold er omfattet af [§ 48](#) og [§ 53 a](#); ejerskab eller ledelsesfunktion i hovedskyldneren gør kautionen erhvervsmæssig, mens den blotte familierelation ikke gør det, jf. [88/2018](#) over for [2/2003](#).

3. Stod kautionen i misforhold til økonomien ved stiftelsen? Er svaret ja, tilsidesættes den helt eller delvis efter [§ 48, stk. 10](#) – typisk ned til nettoformuen eller friværdien, jf. [40/2019](#), [128/2013](#) og [1250/2009](#) – og retsfølgen kan skræddersys som en aftrappende delkaution, jf. [119/2022](#).

4. Hvad blev kautionisten oplyst om? Uoplyst kaution for allerede udnyttet kredit gør kautionen delvis uforbindende, jf. [238/2013](#) og [165/2005](#).

5. Er hovedforholdet ændret – og hvad siger erklæringen? Ordlyden »er eller bliver skyldig« kombineret med forhåndssamtykke til henstand rækker langt, jf. [BS-27355/2021-VLR](#); omvendt hæfter kautionisten ikke for vilkår, der ikke fremgår af hans eget dokument, jf. [53/2005](#).

6. Er meddelelser- og påkravsfrister overholdt? De lovbestemte frister i [§ 48, stk. 6-8](#) og [§ 47](#) virker kun i det omfang regressen faktisk er forringet, mens en aftalt frist kan være absolut, jf. modsætningen mellem [BS-31611/2022-ROS](#) og [BS-54170/2023-OLR](#).

7. Er kravet forfaldent og ikke forældet? Kreditor skal have et aktuelt, uopfyldt krav mod hovedskyldneren, før kautionisten kan kræves, og forældelsesfristen løber først fra dette tidspunkt, jf. [BS-6940/2024-HJR](#). For den generelle forældelse af pengekrav og afbrydelsesreglerne henvises til [forældelse-pengekrav-afbrydelse](#).

Betaler kautionisten, indtræder han ved subrogation i kreditors ret – med fuld modregningsadgang i hovedskyldnerens bo for det faktisk betalte beløb, jf. [BS-33202/2019-HJR](#) – og med en regres mod medkautionister, som kreditor ikke ensidigt kan tage fra ham, jf. [BS-31249/2022-VLR](#).

LOV

[Forældelsesloven § 11](#)
[Konkursloven § 42, stk. 3](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 47](#)
[Lov om finansiel virksomhed § 48, stk. 6-10](#)

PRAKSIS	Højesteret · Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	27.08.2024
	Højesteret · Højesterets dom om modregning i konkursbo efter indfrielse af kautionsforpligtelse	06.11.2020
	Landsretten · Landsret frifinder kautionist på grund af kreditors manglende overholdelse af meddelelsesfrist	25.02.2025
	Landsretten · Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025	18.02.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit	08.06.2022

Sø- og Handelsretten · Sag om fortolkning af tidsbegrænset garanti – Selvskyldnerkaution vs. simpel kaution – Passivitet	02.04.2004
Byretten · Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen	30.10.2023
Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi	22.12.2022
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	03.10.2019
Det finansielle ankenævn · Hæftelse som kautionist for tidligere ægtefælles virksomhed ansat som privat kaution	09.11.2018
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomiske formåen og negativ nettoformue	10.06.2014
Det finansielle ankenævn · Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	24.04.2014
Det finansielle ankenævn · Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværði	07.03.2011
Det finansielle ankenævn · Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	15.12.2005
Det finansielle ankenævn · Kautionists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet	23.06.2005
Det finansielle ankenævn · Afvisning af klage over kaution for selskabsgæld da kautionisterne ansås for erhvervsdrivende	03.06.2003

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Aftaleloven § 36	stk. 1	Aftaleloven § 38c	stk. 1
Forældelsesloven § 11		Konkursloven § 42	stk. 3
Lov om finansiell virksomhed § 47		Lov om finansiell virksomhed § 48	
Lov om finansiell virksomhed § 53a			

MATERIALE Citerede afgørelser

54 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			3
27.08.2024	Forældelse af selvskyldnerkaution ved misligholdelse af realkreditpantebrev	bs-6940-2024-hjr	
11.10.2021	Gyldigheden af en værnetingsklausul efter Lugano-konventionen i sag om kautionsforpligtelse	bs-16186-2021-hjr	
06.11.2020	Højesterets dom om modregning i konkursbo efter indfrielse af kautionsforpligtelse	bs-33202-2019-hjr	
LANDSRETTE · ANKEINSTANS			4
25.02.2025	Landsret frifinder kautionist på grund af kreditors manglende overholdelse af meddelelsesfrist	9794-11449	

18.02.2025 Selvskyldnerkautionists betalingspligt begrænset til halvdelen af restgæld efter medkautionists fritagelse – Vestre Landsret 2025 10535-12426

17.08.2023 Selvskyldnerkautionist frifundet for millionkrav grundet forældelse efter 10-årig frist 5379-6452

08.06.2022 Stadfæstelse af hæftelse for kautionsforpligtelse ved forlængelse af erhvervskassekredit 7068-8499

SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET

4

09.01.2024 Sag om fortolkning af garanti vedrørende solcellemoduler – Anfordringsgaranti? BS-42305/2022-SHR

13.08.2013 Ugyldig kaution og pantsætning: Manglende undersøgelse af formålsbestemmelse og tilsidesættelse af minoritetsaktionærers interesser P-76-10

02.04.2004 Sag om fortolkning af tidsbegrænset garanti – Selvskyldnerkaution vs. simpel kaution – Passivitet H-1-03

06.11.2001 Sag om fortolkning af indeståelseserklæring ved aktieoverdragelse: Betinget garanti vs. simpel kaution H-0126-99

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

6

30.10.2023 Kautionist dømt til at betale trods forsinket påkrav, da han som ejer af skyldnerselskabet var vidende om misligholdelsen 9793-11448

18.09.2023 Dom over selvskyldnerkautionist for restgæld efter realisation af pantebrevsportefølje i konkursbo 10517-12400

16.02.2022 Sag om selvskyldnerkaution: Forældelse og gyldighed af kautionserklæring 3673-4396

30.06.2021 Sag om kautionsforpligtelse og forældelse 7047-8472

23.07.2019 Selvskyldnerkaution: Omstødelse, virksomhedspant og misligholdelsesrenter 348-393

03.10.2007 Opgørelse af kautionskrav i insolvensbo ved nedbringelse af hovedfordringen 5565-6662

DET FINANSIELLE ANKENÆVN · NÆVN / KLAGEINSTANS

35

15.11.2023 Afvisning af sag om kautionshæftelse grundet bevisusikkerhed om mundtligt tilsagn om ophør 536/2022

22.12.2022 Indsigelse mod kautionsforpligtelse for realkreditlån: Nedsættelse af kaution på grund af misforhold til økonomi 119/2022

20.09.2022 Indsigelse mod kautionsforpligtelse pga. økonomisk misforhold: Delvis nedsættelse af kravet mod kautionist efter omlægning af lån 228/2021

16.06.2022 Delvis afvisning af klage over kautionsforpligtelse og renteberegning efter retsforlig og udlæg 29/2022

11.06.2021 335/2020 - Nedsættelse af kautionsforpligtelse for ægtefælles erhvervsengagement grundet økonomisk misforhold 335/2020

11.05.2021 Krav om nedsættelse af gæld og indsigelse mod kautionsforpligtelse for gammel gæld 365/2020

22.01.2020 Kautionist for prioritetslån hæftede trods indsigelser om mangelfuld rådgivning og manglende opsigelse 226/2019

03.10.2019	Kautionsforpligtelse tilsidesat som ugyldig grundet misforhold til kautionistens økonomi	40/2019
09.11.2018	Hæftelse som kautionist for tidligere ægtefælles virksomhed ansat som privat kaution	88/2018
11.09.2017	Afvisning af klage over kaution da spørgsmålet om privat- eller erhvervskarakter allerede var afgjort af domstolene	131/2017
21.09.2016	Kautionist hæftede for erhvervslån trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og dårlig privatøkonomi	294/2014
15.10.2015	Kautionist hæftede for 100.000 kr. trods indsigelse om mangelfuld rådgivning og kaution for gammel gæld	143/2015
04.12.2014	Indsigelse mod selvskyldnerkaution for eks-konens realkreditlån afvist: Klager hæftede i forvejen for gælden	66/2014
10.06.2014	Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomiske formåen og negativ nettoformue	128/2013
28.05.2014	Kautionisters hæftelse ved manglende underretning om tvangsauktion og efterfølgende afvisning fra Ankenævnet	21309151/2014
24.04.2014	Kautionsforpligtelse nedsat grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	238/2013
27.02.2014	Kautionistens hæftelse efter forhøjelse af erhvervskredit og indsigelse om økonomisk misforhold	105/2013
07.03.2013	Afgørelse om gyldighed af kautionsforpligtelse for søns erhvervsgæld trods indsigelse om manglende rådgivning	318/2012
09.10.2012	Spørgsmål om hæftelse for kaution og særskilt lån til søns virksomhedsdrift	272/2011
07.05.2012	Afvisning af klage over kautionsforpligtelse for selskabsgæld grundet erhvervsmæssig tilknytning	637/2010
14.02.2012	Kautionistens indsigelser mod kautionsforpligtelse og modregning blev ikke taget til følge	321/2010
07.10.2011	Indsigelse mod kautionsforpligtelse efter overgang fra meddebitor til selvskyldnerkautionist ved samlivsophør	372/2010
04.07.2011	Twist om rådgivningsansvar og hæftelse ved tredjemandspantsætning af ejerpantebrev til sikkerhed for svigersøns kassekredit	121/2010
07.03.2011	Nedsættelse af kautionsforpligtelse grundet misforhold til kautionistens økonomi og friværdis	1250/2009
29.03.2010	Klager fastholdt på kautionsforpligtelse trods indsigelser om gammel gæld og frigivelse af medkautionist	541/2009
18.11.2009	Twist om kautionists hæftelse ved udvidelse af debtors engagement og anvendelse af panteprovenu	41/2009
06.12.2006	Spørgsmål om kautionsansvar ved udtræden af selskab og påståede mundtlige tilsagn om frigivelse	168/2006

11.04.2006	Kautionsistens indsigelse om økonomisk misforhold ved selvskyldnerkaution for ægtefælles erhvervskredit	236/2005
15.12.2005	Delvist bortfald af kautionsforpligtelse grundet manglende oplysning om kaution for gammel gæld	165/2005
23.06.2005	Kautionsists hæftelse for forhøjede misligholdelsesrenter og spørgsmål om passivitet	53/2005
20.04.2005	Selvskyldnerkaution for søns lån trods dårlig økonomi og gentagne forhøjelser	314/2004
29.09.2004	Kautionister bundet af garanti for gæld overført fra konkursramt selskab til moderselskab	64/2004
14.10.2003	Kautionsistens hæftelse ved ophør af livsforsikring på debitorerne efter misligholdelse	50/2003
03.06.2003	Afvisning af klage over kaution for selskabsgæld da kautionisterne ansås for erhvervsdrivende	2/2003
20.08.2002	Indsigelse mod gyldighed og omfang af selvskyldnerkaution for anlægslån	122/2002

FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

21.02.2023 Forbrugerombudsmanden tilsidesætter kautionsaftale grundet manglende vurdering af kautionsistens økonomiske forhold

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

17.12.2024 Annullering af kontrolafgift grundet mangelfuld begrundelse ved forekomst af to p-skiver park-6662

FORARBEJDE Betænkninger

2 referencer

Betænkning om revision af forældelseslovgivningen

nr. 1460 · 2005 · Justitsministeriet

Ændring af reglerne om forældelse af gældsfordringer

nr. 174 · 1957 · Justitsministeriet